

SANT BARTOMEU DEL BASSET O DEL PORTELL. CRESPIÀ. PLA DE L'ESTANY. GIRONA. CATALUNYA

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

No tenia ocasió d'accedir fins a l'ermita de Sant Bartomeu dit Basset o del Portell – al hivern les hores de llum són poques - ; llegia a patrimoni Gencat que l'accés és fa des de la plaça Major de Crespià. Al costat de ponent, surt un camí pedregós que enfila fins al dipòsit municipal d'aigua. Aquí hi ha de nou una senyalització, vers un camí que voreja el curs del Fluvià, pel Puig Portell. Finalment, s'arriba a un camp de conreu davant del qual hi ha un serrat cobert de bosc, on hi ha l'església de Sant Bartomeu. Un camí a peu hi condueix en 5 minuts.

Església antigament d'una nau, de capçalera semicircular i amb dues capelles laterals en el transsepte. La base del mur de la façana occidental, com els vestigis de la porta d'accés, corresponen a una reforma tardana dels segles XVI-XVII. L'església no conserva la seva coberta. Al centre de l'absis s'identifica part d'una finestra de doble esqueixada. L'absis s'obre a partir d'un plec doble en degradació. La capella septentrional del transsepte és la més ben preservada. S'hi pot veure l'arrencament de la volta de mig punt, una finestra d'una esqueixada amb llinda d'arc retallat i una obertura rectangular esbiaixada. La capella meridional evidencia una coberta de volta amb un cos afegit, avui difícil de veure entre l'espessa vegetació. Segurament es tractava d'una sagristia. Entre el transsepte i l'inici de la nau es conserva la base de l'arc toral. L'aparell no és del tot homogeni en tota l'obra d'origen romànic, majoritàriament però, són carreus de travertí ben tallats i repicats, disposats en filades.

Les característiques constructives de Sant Bartomeu mostren una obra romànica avançada de finals del segle XII o XIII. Francesc Montsalvatge Fosas (Olot, 1853 + Girona, 1917) la va identificar com Sant Bartomeu de Basset, topònim citat en un document de 1397.

L'any 1514 la trobem citada en les actes de visites pastorals i ja a mitjan segle XVI era en ruïnes i per aquest motiu fou reconstruïda entre els anys 1557 i 1573.

Se sap que l'any 1661 un ermità en tenia cura conjuntament amb el Santuari de Sant Miquel de la Roca.

El 1776 es mantenia dempeus, l'any 1828 però, consta com a totalment derruïda.

Els anys 1982 i 1983 es dugueren a terme en l'església uns camps de treball per tal de desenrunar el seu interior. Foren recuperats alguns elements originaris de l'església romànica.

Fotografia de Lluispanyet

Encara em fa somriure l'afirmació que ens feia una persona amb ínfules de savi ' aviat no sabreu on anar'. stulti tacebit!